

saa faste Gældsforhold, skulde omregnes efter den Omregningskurs, der havde været paa det Tidspunkt, da det paagældende Skyldforhold blev stiftet, var blevet taget til Følge, saa vilde der overhovedet ikke have været noget Spørgsmaal af den her omhandlede Art. Jeg skal, som sagt, henstille til den højtærede Regering at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse i den Hensigt derved at skaffe Ro om et Punkt, der foruroliger mange Sind, og hvor en stor Kreds af Befolkningen mener sig særlig forurettet.

Der er en Henvendelse, som jeg gerne vilde benytte Lejligheden til at rette til den højtærede Forsvarsminister. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, om det ikke var muligt, at der i en nær Fremtid blev paabegyndt en ny Opmaaling af de sønderjydske Landsdele. Thi af Detailkort over Sønderjylland findes der for Tiden ikke andre end de gamle tyske „Messtischblätter“ i Maalestokken 1 : 25 000. Disse Kort er udarbejdet saa langt tilbage som i Tiden omkring 1870, og de er altsaa nu meget forældede. Desuden staa de i Nøjagtighed langt tilbage for Maalebordsbladene over den øvrige Del af Danmark; særlig er Terrænfremstillingen meget mangelfuld, og de er af disse Grunde ganske uanvendelige som Grundlag for tekniske Arbejder. Kortene, der udgives af „Landesaufnahme“ i Berlin, er tilmed ret vanskelige at faa og vil antagelig snart være helt udsolgt. Generalstabens topografiske Afdeling har i et Par Aar været beskæftiget med at revidere de tyske Kort i Marken for i Løbet af nogle Aar at faa dem udgivet i en noget moderniseret dansk Form. Men Unøjagtigheden ved disse gamle Kort kan selvsagt ikke paa den Maade afhjælpes, de bliver snarere under visse Omstændigheder noget forværret, saa de sønderjydske Landsdele vil vedblivende være meget daarligere stillet i kortmæssig Henseende end det øvrige Danmark, indtil der kan blive udført en fuldstændig ny Opmaaling af disse Landsdele. Af Kort i mindre Maalestok er der af Generalstabens topografiske Afdeling hidtil udgivet nogle Kort i Maalestokken 1 : 100 000 og 1 : 320 000, men det er kun rene Oversigtskort eller Turistkort, som er uden al væsentlig Betydning for det økonomiske Liv og jo navnlig slet ingen Værdi har til teknisk Brug. For øvrigt er disse Kort udarbejdet paa Grundlag af de gamle tyske efter en flygtig Revision i Marken.

Jeg tror, det vilde være overmaade glædeligt, om den højtærede Forsvarsmini-

ster kunde tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og snarest muligt foranledige, at den nødvendige Opmaaling af de sønderjydske Landsdele finder Sted.

Jeg skal derefter til Slut vende mig med nogle Ord til den højtærede Justitsminister, der rettede en Del af sin Tale ganske særlig til mig. Jeg vil først takke den højtærede Justitsminister for den Stilling, han tog til Spørgsmaalet om Dommerfuldmægtiges Statsansættelse. Jeg forstaaer den højtærede Justitsminister saaledes, at han for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende erkendte, at denne Institution ikke havde virket heldigt, og at han tilsagde den sønderjydske Befolkning sin ubetingede Støtte med Hensyn til at komme bort fra dette Forhold. Jeg ser ogsaa, at efter at den højtærede Justitsminister har fremsat disse Udtalelser, er Lovforslaget om Dommerfuldmægtiges Statsansættelse paa ny blevet fremsat i det andet høje Ting, med en Ændring i Forhold til Lovforslagets Skikkelse i Fjor, den Ændring nemlig, at der skulde gives den højtærede Justitsminister Bemyndigelse til at forbyde Adgang til at udøve Privatpraksis for Dommerfuldmægtigenes Vedkommende i de sønderjydske Landsdele.

Jeg vil gerne sige, at jeg ikke anser denne Form for Lovforslaget for fyldestgørende. Jeg anser det ikke for tilstrækkeligt, at der gives Justitsministeren en Bemyndigelse til at forbyde Adgang til at udøve Privatpraksis, hvad enten saa denne Bemyndigelse benyttes helt eller delvis. Det forekommer mig, at vi her er inde paa et saa vigtigt Omraade, inde paa et Forhold, som har gjort os saa betydelig nationalpolitisk Skade i de sønderjydske Landsdele, at der fra første Færd her maa skabes rene og klare Linier. Forbudet maa derfor lovfæstes, og Fuldmægtigene maa ansættes med en rimelig fast Løn.

Jeg vil i denne Forbindelse bemærke, at naar den højtærede Minister antydede, at der ogsaa kunde være Tale om at faa Regler i Retning af, at der var forskellige Arter af Forretninger, som Sagførerne ikke maatte beskæftige sig med, saa vilde jeg finde, at det var udmærket godt, om noget saadant kunde tages op til Overvejelse, og jeg maa beklage, at den højtærede Justitsminister kort efter tilføjede, at han ikke troede, det vilde være heldigt. Men naar saa den højtærede Justitsminister begrundede dette med, at de danske Sagførere — vore Sagførere, sagde han, altsaa de danske Sagførere — holdes ude fra mange Sager, som man ingen andre Steder